

Παράδοση αδιάσπαστη

ΚΑΘ. 20/2/77

Ἄν καὶ προτείνεται ἡ μόδα «ρετρό» ὡς θέμα μεταμφιέσεως, ἡ μόνη ἴσως Καθαρά Δευτέρα πού διατηρεῖ τὴν παράδοση αδιάσπαστη εἶναι αὐτὴ πού γιορτάζεται στὸ σπίτι τοῦ ζωγράφου Σπύρου Βασιλείου. Χρόνια τώρα, εἴτε στὴν Ἑρέτρια γίνεται ἡ σαρακοστιανὴ σύναξη, εἴτε ὅπως αὐτὴ τὴ φορὰ, στὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Γουέμπστερ (ἀκόμα καὶ στὸ Λονδίνο ὅπου, ἔτυχε τέτοια μέρα νὰ ἔχη ἔκθεση ὁ μπάριμα Σπῦρος, τὸ σαρακοστιανὸ γλέντι δὲν ἔλειψε ἀπὸ τὴν γκαλλερὶ πού παρουσίαζε τὴν ἔκθεσή του!) τὸ τυπικὸ τηρεῖται μὲ κάθε λεπτομέρεια: «Τὸ σπίτι — γράφει ἡ πρόσκληση, πού εἶναι εἰκονογραφημένη ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν καλλιτέχνη μὲ ἓνα πετυχημένο φωτογραφικὸ κόλλαζ — θὰ εἶναι ἀνοικτὸ ἀπὸ τις δώδεκα τὸ μεσημέρι καὶ ὅπως πάντα, κρασί καὶ νηοτήσιμα στὴν διάθεση τῶν φίλων ἀπὸ τὴν ἀρχή. Τὸ πιλάφι (μὲ τὰ θαλασσινά, ὄχι τό... ἄλλο) συνήθως στὶς δύο ἢ ἅρα. Τὸ κέφι φουντώνει γύρω στὶς τρεῖς. Πέφτει γύρω στὶς πέντε καὶ ξαφνικά, ξαναφουντώνει στὶς πεντέμισο. Παλιοὶ μπουζουξήδες καὶ γραμμόφωνο μὲ κωνὶ θὰ βοηθήσουν γι' αὐτό...».

390917

390917